

Sygn. akt VII K 554/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekr.sądowy Dawid Lesiakowski, starszy sekretarz sądowy Agnieszka Chojnacka,

przy udziale Prokuratora: Marty Bugajskiej-Sójka, Piotra Budziejewskiego, Jarosława Anioła, Agnieszki Kuźnickiej, Włodzimierza Gusty

po rozpoznaniu w dniach: 11 grudnia 2015 roku, 22 stycznia 2016 roku, 16 maja 2016 roku, 8 lipca 2016 roku, 15 września 2016 roku, 7 listopada 2016 roku,

sprawy **P. S. (1)** s. F. i M. z domu R. ur. (...) w J.

oskarżonego o to, że:

W dniu 21 lutego 2015r około godz. 15:20 w (...) gm. G. woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy B. nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I badanie o godz. 17:16 – 1,00 mg/l, II badanie o godz. 17:29 – 1,00 mg/l, III badanie o godz. 17:46 -0,99 mg/l i IV badanie o godz. 18:14 – 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **P. S. (1)** w miejsce zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 21 lutego 2015r w (...) gm. G. woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy marki B. o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, czym wyczerpał dyspozycję art. 87 § 1 kw i za to na podstawie art. 87 § 1 kw wymierza oskarżonemu karę grzywny w kwocie 500 (pięćset) złotych;
2. na podstawie art. 87 § 3 kw orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 (jednego) roku;
3. na podstawie art. 29 § 4 kw zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego w pkt 2 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 25.02.2015 roku;
4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.411,37 zł (jeden tysiąc czterysta jedenaście złotych trzydzieści siedem groszy) tytułem zwrotu wydatków, oraz kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 554/15

UZASADNIENIE

P. S. (1) został oskarżony o to, że:

w dniu 21 lutego 2015r. około godz. 15.20 w (...) gm. G. woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy B. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I badanie o godz. 17:16 – 1,00 mg/l, II badanie o godz. 17:29 – 1,00 mg/l, III badanie o godz. 17:46 – 0,99 mg/l i IV badanie o godz. 18:14

– 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tj. **o czyn z art. 178 § 1 kk**

W toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 lutego 2015 roku P. S. (1) udał się do sklepu w miejscowości K., jaki powadzi Z. L. (1), zamierzał kupić papierosy. Ponieważ nie było asortymentu jakim był zainteresowany, P. S. (1) udał się do innego sklepu położonego w K., gdzie pracuje U. S.. P. S. (1) prowadził pojazd marki B. o nr rej. (...), stanowiący jego własność. Będąc w sklepie, gdzie pracuje U. S., między godz. 14.30 a 15.00 P. S. (1) kupił piwo marki (...). Wypił je za sklepem. Następnie wsiadł do samochodu i ruszył gwałtownie. Po przejechaniu nieznacznego odcinka drogi, na łuku drogi zawadził o ogrodzenie posesji należącej do K. G. (1), uszkadzając 6 przęseł płotu betonowego oraz słupki ogrodzenia, jak również prawy przedni zderzak w swoim pojeździe. P. S. (1) wycofał i skierował się w stronę swojego domu.

/dowód: zeznania świadka A. L. (1) – k. 1v, 19v zbiór A

częściowo zeznania świadka K. K. (1) – k. 3v zbiór C, 28v

częściowo wyjaśnienia oskarżonego - k. 11v zbiór A

notatka ze zdarzenia drogowego – k. 3 zbiór A

notatka urzędowa k. 1-2 zbiór A /

Prowadząc pojazd mechaniczny tuż przed zdarzeniem drogowym P. S. (1)

znajdował się w stanie po użyciu alkoholu na poziomie 0,3 promila alkoholu.

/dowód: zeznania świadka A. L. (1) – k. 1v, 19v zbiór A

opinia uzupełniająca biegłych z zakresu chemii – k. 155/

Jeszcze tego samego dnia P. S. (1) wrócił do miejsca zdarzenia, zobowiązał się naprawić szkodę. Wywiązał się ze zobowiązania.

/dowód: zeznania świadka K. G. (1) – k. 18v zbiór A, k. 46-46v/

Po zdarzeniu drogowym P. S. (1) był zdenerwowany, wspominał osobom najbliższym o wypadku. Do miejsca jego zamieszkania przyszedł J. L. (1). Mężczyźni udali się do sklepu (...). Około godziny 15.20-15.30 P. S. (1) kupił wódkę o pojemności 0,5litra i zawartości alkoholu - 40%. Około godziny 16.00 P. S. (1) kupił kolejną butelkę wódki, o tej samej pojemności i zawartości alkoholu.

P. S. (1), w towarzystwie J. L., spożywał alkohol 40% - wódkę po zdarzeniu drogowym.

/dowód: zeznania świadka Z. L. (1) – k. 8v zbiór A, 47v

zeznania świadka T. O. (1) –k. 48-48v

częściowo zeznania świadka M. O. – k. 15v-16 zbiór A, k. 48v-49

częściowo zeznania świadka J. L. (1) – k. 7v zbiór A, 46v-47

częściowo zeznania świadka F. S. – k. 5v zbiór A, 49v-50

częściowo wyjaśnienia oskarżonego - k. 11v zbiór A , k. 50-50v/

Wobec P. S. (1) interweniowali funkcjonariusze Policji. Interwencja odbyła się w miejscu zamieszkania P. S. (1). Wskazany został poddany badaniom na zawartość alkoholu. Te wykazały u badanego stężenie alkoholu na poziomie: I badanie o godz. 17:16 – 1,00 mg/l, II badanie o godz. 17:29 – 1,00 mg/l, III badanie o godz. 17:46 – 0,99 mg/l i IV badanie o godz. 18:14 – 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/dowód: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym-

k. 4/

P. S. (1) ma 42 lata, posiada średnie wykształcenie, z zawodu technik odzieżowy, utrzymuje się z renty w wysokości 422 złote. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie posiada majątku. Nie był uprzednio karany.

/dane podane przez oskarżonego do protokołu przesłuchania - k. 45-45v

karta karna – k. 12/

Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego P. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jak wyjaśnił, w dniu 21.02.2015r. przed godz. 15.00 przyjechał swoim samochodem B. o nr rej. (...) do sklepu spożywczego w miejscowości K., prowadzonego przez państwa L.. W sklepie nie było papierosów, więc pojechał do innego w tej samej miejscowości, do U. S.. Tam kupił papierosy i wyszedł na zewnątrz. Przed sklepem był K. K. (1), zaczął ubliżać oskarżonemu, wyzywać go i mu grozić. Oskarżony zdenerwował się, wsiadł do samochodu i ruszył gwałtownie. W wyniku tego zawadził o ogrodzenie posesji K. G. (1), uszkadzając je, jak również prawy przedni kierunkowskaz w swoim pojeździe. Wrócił do domu, następnie udał się pieszo do K. G. celem uregulowania powstałej szkody. Nikogo nie zastał. Wrócił do domu. Przyszedł kolega oskarżonego J. L. (1). Wraz z kolegą oskarżony udał się do sklepu państwa L., gdzie kupił 0,5 litra wódki 40%. Alkohol wypił w domu razem z kolegą J. L. (1). Następnie ponownie kupił

0,5l wódki, którą także wypił wraz z J. L.. Wódkę pił w godzinach 15.30-17.15. Jak dodał, prowadząc pojazd przed kolizję był trzeźwy.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 11v zbiór A/

Przesłuchiwany w charakterze oskarżonego P. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Na dalszym etapie postępowania wyjaśnił, że wracając od pani G. był zdenerwowany i zły. Spotkał J. L. (1), któremu opowiedział o kłótni z K. K.. J. L. (1) poczęstował oskarżonego piwem, ten wypił dwa głębsze łyki. Dodał, że to była nerwówka, spożywanie pierwszej butelki wódki mogło trwać 20 minut. Pili z kieliszków o pojemności ponad 50 ml. Z butelki wyszło 5 kolejek. Rano oskarżony zjadł dwie kanapki, nie jadł obiadu, alkohol popijali wodą mineralną. Drugą butelkę wódki mogli spożywać około godz. 16.30. Oskarżony waży około 130-135 kg, nie wie skąd w protokole waga 90 kg.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 45v, 50-50v/

Sąd dokonał następującej oceny zgromadzonych dowodów i zważył, co następuje:

Dowody o charakterze obiektywnym – protokoły badania wskazują na stan nietrzeźwości oskarżonego w godzinach odpowiednio godz. 17:16 – 1,00 mg/l, II badanie o godz. 17:29 – 1,00 mg/l, III badanie o godz. 17:46 – 0,99 mg/l i IV badanie o godz. 18:14 – 0,96 mg/l. Sposób badania trzeźwości oddaje protokół z przebiegu tej czynności (k. 4). Dokument ten sporządzony został w sposób jasny i przejrzysty, a stężenie alkoholu podane zostało we właściwych jednostkach (mg/l). O warunkach oraz sposobach prowadzenia badań mających na celu ustalenie zawartości w organizmie alkoholu traktuje ustawa z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2007r., Nr 70, poz. 473 z późn. zm.) Ustawodawca zawarł w cytowanej ustawie delegację dla ministra zdrowia do określenia warunków i sposobów prowadzenia takich badań. Aktualnie obowiązuje rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 11.12.2015r. w sprawie badań na zawartość alkoholu w organizmie (Dz.U. z 2015r., poz. 2153), bardzo szczegółowo regulując problematykę badań nieinwazyjnych za pomocą tzw. „analyzera wydechu”. Warto jednak przypomnieć, iż w dacie prowadzenia badań oskarżonego obowiązywały w

tym względnie inne przepisy. Cytowane wyżej rozporządzenie poprzedzało rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 06.05.1983r. w sprawie warunków i sposobu dokonywania badań na zawartość alkoholu w organizmie (Dz.U. z 1983r., Nr 25, poz. 117), zwanego dalej rozporządzeniem. W zakresie badań wydychanego powietrza wskazywano wyłącznie, iż prowadzi się je za pomocą probierza trzeźwości przez przedmuchiwanie go przez osobę badaną (§ 4 ust 1 rozporządzenia). W miarę możliwości badanie wydychanego powietrza powinno być przeprowadzone przed innymi badaniami na zawartość alkoholu w organizmie (§ 3 ust 4 rozporządzenia). Szczegółowo kwestie te regulowało zarządzenie nr 496 Komendanta Głównego Policji z dnia 25.05.2004r. w sprawie badań na zawartość w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie jak alkohol. Zarządzenie nakazuje dokonać ponownego pomiaru po upływie 15 minut w wypadku uzyskania wyniku ponad 0,00 mg/dm³ (§ 3 ust 2), weryfikować badania prowadzone urządzeniem działającym na podstawie pomiaru spektrofotometrycznego, w określonych wypadkach (§ 3 ust 3). Z przebiegu badania urządzeniem elektronicznym sporządza się protokół w wypadkach określonych w § 6. Badania takim urządzeniem nie prowadzi się przed upływem 15 minut od chwili zakończenia spożywania alkoholu lub palenia tytoniu przez badanego (§ 4). Zarządzenie reguluje także kwestie kiedy osoba oddaliła się z miejsca zdarzenia przed badanie trzeźwości, nakazując zweryfikowanie trzeźwości, a następnie dokonanie dwukrotnego pobrania krwi w odstępie 1 godziny (§ 9).

W realiach tej sprawy, nie ulega wątpliwości, że badania trzeźwości prowadzono po upływie około 2 godzin od daty zdarzenia, kierujący oddalił się z miejsca zdarzenia drogowego. Od oskarżonego nie pobrano próbek krwi na potrzeby weryfikacji trzeźwości.

Oskarżony konsekwentnie przyznaje się do udziału w zdarzeniu drogowym na szkodę K. G. (1), kierowania pojazdem mechanicznym, udziału w kolizji, również konsekwentnie podnosi, iż alkohol spożywał po zdarzeniu.

Wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie jakim wskazuje na fakt kierowania pojazdem mechanicznym, naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu i spowodowania zdarzenia na szkodę K. G. (1) należy przyznać walor wiarygodnych, korespondują bowiem z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Na fakty te wskazują bowiem zeznania świadków A. L. (1) oraz K. K. (1) – bezpośrednich, naocznych świadków zdarzenia. Wskazane dowody wzajemnie korespondują, należy przyznać im walor wiarygodnych, fakty te są w sprawie bezsporne, podobnie jak naprawienie przez oskarżonego szkody, co podkreśla nadto w swoich zeznaniach świadek K. G. (1), a brak podstaw aby dowód ten kwestionować.

Rzecznik oskarżenia stawia tezę, iż oskarżony w chwili zdarzenia drogowego, prowadząc pojazd mechaniczny w ruchu lądowym był w stanie nietrzeźwości. Ocenę tę wywodzi z wyników badań prowadzonych urządzeniem pomiarowym.

Jak już wskazano, oskarżony konsekwentnie twierdzi, iż alkohol spożywał po powrocie do domu, po zdarzeniu na szkodę K. G. (1). Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego podał, iż alkohol spożywał w godzinach 15.30-17.15, pił wraz z J. L. (1), kupił dwukrotnie po 0,5 l wódki. W postępowaniu sądowym oskarżony także wskazał, że wypił wraz z J. L. (1) dwie butelki wódki po 0,5 litra każda, z tym że podał, że pił w godzinach 15.30-16.30.

Poza sporem jest, iż oskarżony oddalił się z miejsca kolizji, badania trzeźwości przeprowadzono po około 2 godzinach od daty zdarzenia drogowego. Deklaracje oskarżonego o spożywaniu alkoholu po zdarzeniu wymuszają prowadzenie dowodu z opinii biegłych z zakresu chemii i wykonanie badań prospektywnych, szczegółowej analizy na tle całokształtu materiału dowodowego.

Jak już wyżej zaznaczono, badania urządzeniem pomiarowym wykazały, iż oskarżony jest w stanie nietrzeźwości na poziomie odpowiednio o godz. 17.16 -1,00 mg/l, o godz. 17.29 - 1,00 mg/l, o godz. 17.46 – 0,99 mg/l, o godz. 0,96 mg/l.

W sprawie pojawiała się wątpliwość co do wagi oskarżonego w dacie zdarzenia. W protokole przesłuchania P. S. w charakterze podejrzanego w dniu 10.03.2015r. zawarto informację, iż oskarżony waży 90 kg i tak oznaczony parametr biegli przyjęli za podstawę opiniowania. Oskarżony kwestionował w postępowaniu rozpoznawczym prawidłowość oznaczenia swojej wagi na etapie postępowania przygotowawczego. W świetle zeznań świadka W. J., oskarżony nie był ważony, wpis w protokole zasadza się na oświadczeniu oskarżonego. W postępowaniu sądowym oskarżony podał, iż

jego waga odpowiada 130-132 kg, przedstawił zaświadczenie wystawione przez pielęgniarkę A. R.(...)Ośrodka Zdrowia w G. z dnia 21.01.2016r., z którego wynika, iż waga oskarżonego tego dnia kształtuje się na poziomie 131,50 kg. Nie ulega wątpliwości, iż w postępowaniu przygotowawczym waga oskarżonego nie została zweryfikowana. Świadkowie-osoby z najbliższego otoczenia oskarżonego nie wskazują na różnice w wadze oskarżonego, przeciwnie pojawiają się sugestie o otyłości oskarżonego. Próba poszukiwania dowodów obiektywnych – na przykład zapisków w dokumentacji medycznej, nie powiodła się (k. 148, k. 153v).

Biegli z zakresu chemii przeprowadzili badania prospektywne przy przyjęciu wagi oskarżonego – 90 kg (opinia pisemna – wersja II) oraz wagi – 130 kg (opinia ustna – k. 153v-154v), albowiem, jak zaopiniowali biegli waga ma zasadnicze znaczenie dla ustalenia współczynnika rozmieszczenia alkoholu w organizmie. Współczynnik ten wynosi bowiem 0,68 dla wagi 90 kg, zaś przy przyjęciu wagi 130-132 kg – współczynnik ten wynosi 0,56 co ma kluczowe znaczenie dla wyników badań prospektywnych. Przy założeniu, że w dacie czynu oskarżony ważył 90 kg i wypił 0,5 l wódki, jednorazowe spożycie takiej ilości alkoholu u osoby w wieku 41 lat i wzroście 180 cm może doprowadzić do maksymalnego teoretycznego stężenia etanolu na poziomie około 2,6 promila (opinia pisemna wersja II – k. 34-35). Natomiast przy założeniu, że oskarżony waży 130-132 kg, jednorazowe spożycie takiej ilości alkoholu u osoby w wieku 41 lat i wzroście 180 cm może doprowadzić do maksymalnego teoretycznego stężenia etanolu na poziomie około 2,2 promila (opinia ustna – k. 154). Wynik badania prowadzonego o godz. 17.16 urządzeniem pomiarowym wskazuje na 1,00 mg/l, co odpowiada 2,1 promila. Przyjęcie wagi wyżej jako jednego z parametrów istotnych dla obliczeń prospektywnych daje wynik zbliżony do pierwszego (tutaj także drugiego) z badań trzeźwości prowadzonych urządzeniem pomiarowym.

Opinie biegłych są jasne, wewnątrznie niesprzeczne, pochodzą od osób fachowych i

bezstronnych, niezainteresowanych korzystnym rozstrzygnięciem na rzecz którejkolwiek ze stron postępowania. Fakt wydania opinii uzupełniającej podyktowany jest treścią wyjaśnień oskarżonego złożonych w postępowaniu sądowym, oświadczeniu oskarżonego co do wagi. Biegli, poza przeprowadzeniem badań prospektywnych, zaopiniowali nadto, w oparciu o wyniki badań prowadzonych u oskarżonego urządzeniem pomiarowym, co do innej okoliczności istotnej dla oceny wyjaśnień oskarżonego - fazy metabolizowania alkoholu. Jak nadto zaopiniowali biegli, dwa pierwsze badania, a częściowo także trzecie wskazuje, iż w momencie tych badań oskarżony znajdował się w fazie wyrównywania stężeń etanolu w organizmie. Ostatnie badanie, wskazuje na fazę eliminacji alkoholu z organizmu o godz. 18.14.

W świetle powyższej opinii biegłych z zakresu chemii wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym co do czasu zakończenia spożywania alkoholu wypadają o tyle negatywnie, że w ich świetle, oskarżony w czasie badań (prowadzonych tuż po deklarowanym zakończeniu spożywania alkoholu) znajdowałby się w fazie wchłaniania alkoholu. Podczas gdy wyniki badań wskazują na fazę wyrównywania stężeń o godz. 17.16, a następnie o godz. 18.15 – fazę eliminacji. Konsekwentnie podkreślając fakt spożywania wraz z J. L. 2 butelek o pojemności 0,5 l wódki, oskarżony w toku postępowania sądowego, wskazuje, iż alkohol spożywał w godzinach 15.30-16.30. Nie sposób uniknąć oceny, iż oskarżony podejmuje próbę dostosowania wyjaśnień w zakresie czasu zakończenia spożywania alkoholu, tak aby korelowały z wnioskami biegłych wyrażonymi w opinii pisemnej, kiedy to biegli jednoznacznie zaopiniowali, iż badania stanu trzeźwości prowadzone wobec oskarżonego urządzeniem pomiarowym nie wskazują na fazę wchłaniania. Gdyby poprzestać wyłącznie na wyjaśnieniach oskarżonego, należałoby je traktować z dużą ostrożnością, w świetle opinii biegłych, a w szczególności deklaracje co do czasu spożywania alkoholu. Rzecz jednak w tym, że poza oskarżonym, który powołuje się na spożywanie alkoholu po zdarzeniu drogowym, w realiach tej sprawy wskazać należy grupę świadków, których relację czynią wiarygodne oświadczenie oskarżonego o spożywaniu alkoholu (co najmniej także) po zdarzeniu drogowym.

Odwołując się do zeznań Z. L. (1) prowadzącej sklep spożywczy w miejscowości K., świadek podała w toku pierwszego przesłuchania (na etapie postępowania przygotowawczego), iż oskarżony pojawił się trzykrotnie w sklepie – przed godz. 15.00, wówczas po papierosy, następnie około godz. 15.20-15.30 – ponownie i kupił wówczas wódkę o pojemności 0,5l był zdenerwowany, ale nic nie wskazywało na to, że pił uprzednio alkohol. Oskarżony pojawił się nadto około godz. 16.00 i ponownie kupił alkohol tego samego rodzaju i pojemności. Świadek konsekwentnie, na

każdym etapie postępowania wskazuje na trzy wizyty oskarżonego oraz dwukrotny zakup alkoholu. Zeznaniami tym należy przyznać walor wiarygodnych, są bowiem konsekwentne, stanowcze, spójne. Większą precyzją co do czasu w jakim oskarżony pojawiał się w sklepie prowadzonym przez Z. L., świadek wykazuje się na etapie postępowania przygotowawczego, co zrozumiałe, z uwagi na upływ czasu od daty zdarzenia do ponownego przesłuchania. Konsekwentnie jednak świadek podkreśla, iż oskarżony był w sklepie dwukrotnie i kupił alkohol odpowiednio po godz. 15.00, oraz przed 16.00.

Poza oskarżonym na fakt spożywania alkoholu w miejscu zamieszkania, po godz. 15.30 wskazują także J. L. (1) oraz F. S., ale także T. O. (2) oraz M. O.. Zeznania świadka J. L. (1), poza faktem dwukrotnej wizyty w sklepie i zakupu przez oskarżonego alkoholu, bo w tym zakresie zeznania świadka J. L. korespondują z wiarygodnymi zeznaniami świadka Z. L. (3), należy traktować z dużą ostrożnością, analogicznie jak zeznania F. S.. Wskazani są bowiem zainteresowani korzystnym rozstrzygnięciem sprawy na rzecz oskarżonego, niemniej to przecież ich relacje o spożywaniu przez oskarżonego alkoholu po zdarzeniu są weryfikowane pozytywnie zeznaniami świadków T. O. (2) oraz M. O.. T. O. (1) wprost podał, iż widział jak P. S. (1) oraz J. L. (1) spożywali alkohol, a miało to miejsce w mieszkaniu oskarżonego. W obecności świadka oskarżony i J. L. (1) „ze dwa razy się napili”, to była wódka, na stole stało jakieś szkło. Mężczyźni częstowali świadka alkoholem, ten odmówił. Świadek pojawił się w mieszkaniu oskarżonego, kiedy panowie byli już w trakcie spożywania alkoholu. Podczas rozmowy z mężczyznami świadek dowiedział się o zdarzeniu na szkodę K. G. (1). Świadek nie operuje w toku przesłuchania w postępowaniu rozpoznawczym godziną, podaje iż miało to miejsce po godzinach pracy świadka, a świadek wraca między godz. 15.30 a 17.30, niemniej przytacza prowadzoną wówczas rozmowę o sytuacji drogowej i uszkodzeniu płotu. Nie ma zatem wątpliwości, iż świadek relacjonuje o faktach mających miejsce po kolizji. Co więcej w postępowaniu przygotowawczym świadek T. O. (1) podał wprost, iż jego wizyta miała miejsce około godz. 16.00, a zatem po zdarzeniu drogowym, które rozegrało się w godz. 15.00-15.20. Precyzyjne (z dokładnością co do minuty) ustalenie czasu kolizji nie jest możliwe. Funkcjonariusze policji przybyli na miejsce około godz. 16.40 (notatka urzędowa – k. 1-2 zbiór A). Świadek K. K. (1) wskazuje w swoich zeznaniach na znaczny czas oczekiwania na przyjazd funkcjonariuszy. Wstępne oświadczenia świadków zdarzenia, mianowicie A. L. (1) i K. K. (1) wskazują na godz. 15.20, jako czas zdarzenia. Nie ulega wątpliwości, że jest to czas orientacyjny.

Powracając do zeznań T. O. (2), nie sposób nie dostrzec, iż w postępowaniu przygotowawczym świadek podał, iż podczas jego wizyty w domu oskarżonego, ten jak i J. L. (1) weszli do mieszkania, udali się do pokoju oskarżonego, częstowali T.O. alkoholem. Przypomnieć wypada, iż w postępowaniu sądowym świadek podał, iż mężczyźni byli już w pokoju i spożywali alkohol, kiedy świadek wszedł do mieszkania oskarżonego. Świadek wezwany do sprecyzowania nieścisłości, potwierdził drugą z wersji, przekonany o jej rzetelności. Jak wytłumaczył, rozmowa z małżonką, po przesłuchanie w toku postępowania sądowego, uświadomiła świadkowi, iż oskarżony był już w mieszkaniu, kiedy pojawił się tam T. O. (1). Małżonka świadka M. O. tego dnia odwiedzała matkę oskarżonego i była świadkiem powrotu oskarżonego do domu. Świadców T. O. (1) i M. O. niezależnie od siebie okoliczności te przytaczają. Zeznania M. O. są w sprawie o tyle istotne, iż świadek podniosła, iż z rozmowy z mężem wie, że oskarżony spożywał w miejscu swojego zamieszkania alkohol. Świadek M. O. zasygnalizowała nadto, iż nie czuła od oskarżonego zapachu alkoholi, przed jego pierwszym wyjściem z mieszkania alkoholu, a spotkali się w mieszkaniu, przywitani.

Relacjom świadków należy przyznać walor wiarygodnych, są bowiem spójne, zasadniczo konsekwentne, wzajemnie korespondują, bądź się uzupełniają, tworząc logiczną całość. W realiach tej sprawy uzasadniona jest ocena, iż świadkowie zeznają zgodnie z rzeczywistym przebiegiem relacjonowanych zdarzeń.

Przywołane wyżej źródła dowodowe wskazują, że oskarżony spożywał alkohol po zdarzeniu drogowym. Precyzyjne ustalenie ilości spożytego przez zainteresowanego alkoholu, poza samymi wyjaśnieniami oskarżonego, nie jest możliwe. Zgromadzone, a opisane wyżej dowody wskazują, że oskarżony w godzinach 15.30-16.00 kupił dwie butelki wódki o pojemności 0,5litra. Czas zdarzenia drogowego ustalono w sposób wyżej już opisany. Dowody wskazują, iż do kolizji doszło między godz. 15.00 a 15.20. Zeznania tak A. L., jak i K. K. wskazują, iż do kolizji doszło po tym jak oskarżony odjechał sprzed sklepu, jaki prowadzi U. S.. Tuż przed zdarzeniem oskarżony był w sklepie. Jak już

podkreślono, zeznania Z. L. (1) wskazują jednoznacznie, a ich ocenę wyżej zaprezentowano, iż świadek nie czuła od oskarżonego alkoholu podczas pierwszych wizyt w sklepie, a te poprzedzały wizytę w sklepie, gdzie pracuje U. S..

Na tle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, uzasadnione jest twierdzenie, że oskarżony spożywał alkohol po zdarzeniu drogowym. Nie jest natomiast możliwe ustalenie czy oskarżony tylko powiększył stężenie alkoholu, czy też wyniki opisane w protokole badania są w całości efektem alkoholu spożywanego po zdarzeniu. Nie ulega wątpliwości, w kontekście zeznań świadków w szczególności małżonków O., iż oskarżony co najmniej jakąś część alkoholu spożył po zdarzeniu drogowym.

Opinie biegłych z zakresu chemii mają na celu prowadzenie badań prospektywnych i weryfikacji oświadczeń oskarżonego co do czasu i ilości spożywanego alkoholu. Pamiętać jednak należy, co mocno podkreślali biegli, iż w oparciu o obliczenia prospektywne oblicza się maksymalne stężenie jakie mogłoby się pojawić w organizmie osoby. Rzeczywiste stężenie będzie niższe. Nadto badania prospektywne wykonuje się przy założeniu, iż osoba spożyła na raz całą objętość alkoholu, w tym wypadku 0,5 litra wódki. Przerwa w spożywaniu alkoholu ma znaczenie opisane szczegółowo przez biegłych na k. 154v. Należy zauważyć, że w realiach tej sprawy, jednobrzmiące wyjaśnienia oskarżonego i zeznania świadka A. L. (1) wskazują, że mężczyźni spożywali razem alkohol. Na potrzeby badań prospektywnych przyjęto zatem założenie, że oskarżony spożył jednorazowo połowę z deklarowanej ilości zakupionego alkoholu. Jakkolwiek opinia biegłych z zakresu chemii nakazuje z dużą ostrożnością traktować deklaracje oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym przede wszystkim co do czasu zakończenia jego spożywania, to należy zwrócić uwagę, iż pierwsze badania trzeźwości – jak zaopiniowali biegli wskazują na fazę wyrównywania stężeń alkoholu w organizmie oskarżonego, ostatnie badanie o godz. 18.14 wskazuje na fazę eliminacji. Wynik badań (dowód obiektywny) mogą być pomocne w szacowaniu czasu zakończenia spożywania alkoholu, przeciętnie taki alkohol (wódka) może być wchłaniany około godziny, ale proces ten może trwać nawet dwie godziny. W świetle tych rozważań należy podkreślić, że oskarżony mógł zakończyć spożywanie alkoholu nawet w deklarowanych ilościach o orientacyjnie godz. 16.16, lub 15.15. Aczkolwiek po pierwsze są to tylko teoretyczne szacunki, po wtóre w sprawie występują dowody wskazujące, że przed kolizją oskarżony nie mógł wypić takiej ilości alkoholu, która prowadzi do stężenia na poziomie wskazanym w protokole badania trzeźwości, świadek Z. L. podaje, iż kupując alkohol po raz pierwszy (około godz. 15.20-15.30) oskarżony zachowywał się normalnie, nic nie wskazywało na to, że oskarżony mógł być wcześniej pod wpływem alkoholu, ale był wzburzony silnie zdenerwowany. Analogiczna w wymowie jest wypowiedź świadka M. O..

Teza postawiona w akcie oskarżenia nie została wykazana w sposób pozwalający na przypisanie czynu w kształcie tam opisanym. Przypomnieć tylko należy, że ciężar dowodu spoczywa na oskarżycielu, jako prosta konsekwencja zasady domniemania niewinności, oraz braku możliwości kreowania ustaleń alternatywnych w zakresie sprawstwa oskarżonego, wynikającego z zasady in dubio pro reo (Grzegorzczuk, Tylman, Postępowanie, 2009, s. 141, powołane w Komentarzu do Kodeksu postępowania karnego pod red. D.Świeckiego – Lex on line).

Zgromadzony materiał dowodowy, a to zeznania A. L. (1) wskazuje natomiast, iż oskarżony tuż przed kolizją wypił piwo marki(...) po czym wsiadł do samochodu i odjechał. Tak konsekwentnie wskazał świadek przesłuchiwany dwukrotnie na etapie postępowania przygotowawczego, podnosząc, iż był tego bezpośrednim świadkiem. Wprawdzie przed sądem A. L. wspomniał o innym rodzaju alkoholu, ale treść zeznań, a w szczególności umiejscowienie w czasie może sugerować, iż świadek wspomina o innym zdarzeniu, bądź nieprecyzyjnie pamięta przebieg zdarzenia będącego przedmiotem zainteresowania w tej sprawie. Ostatecznie świadek sprecyzował, iż uprzednie zeznania potwierdza, a aktualnie, z uwagi na upływ czasu okoliczności tych nie pamięta. Ten rodzaj argumentacji brzmi przekonywująco. Zauważyć nadto należy, iż świadek, w toku wstępnego rozpytania, podczas interwencji policji już wówczas wskazywał na fakt spożywania przez oskarżonego piwa określonej marki i pojemności (notatka urzędowa – k. 1 -2 zbiór A). Przekaz odebrany w znaczeniu procesowym, na krótko po zdarzeniu jest analogicznej treści, zeznania te w ocenie Sądu polegają na prawdzie, oddają obserwowany przez świadka stan rzeczy. Ocenie tej nie przeczą zeznania świadka U. S.. Świadek wprawdzie podała, że oczekuje respektowania zakazu spożywania alkoholu przed sklepem, gdzie świadek pracuje i trzyma nad tym pieczę. Niemniej zeznania A. L. (1) wskazują, iż oskarżony wypił piwo za sklepem, co sugeruje, iż w miejscu poza zasięgiem wzroku sprzedawcy. Obowiązki zawodowe świadka – obsługa klientów sklepu,

prowadzenie spraw księgowych obiektywnie utrudnia stały monitoring sytuacji w obrębie sklepu. Świadek zaś – według jej relacji – obowiązki te realizuje.

W orzecznictwie utrwalilo się stanowisko, że poza dowodami z wyników pomiaru tego stanu stosownymi aparaturami i technologiami (np. chemiczne badanie krwi) ustaleniu nietrzeźwości mogą służyć także inne źródła dowodowe np. zeznania świadków (wyrok SA w Rzeszowie z 3 kwietnia 2003 r., II AKa 30/03, OSA 2003, z. 9, poz. 95). W realiach tej sprawy, jak już zaznaczono, zeznania świadka A. L. wskazują na fakt spożycia przez oskarżonego jednej butelki mocnego piwa. Biegli z zakresu chemii, mając na uwadze wiek oskarżonego, jego wzrost, wagę zaopiniowali, iż spożycie jednego piwa o 6% zawartości alkoholu prowadzi do stężenia 0,3 promila alkoholu przy wadze 130 kg, a taka została – w ocenie Sądu wykazana dowodami obiektywnymi. Ocena opinii biegłych została wyżej zaprezentowana i w tym miejscu należy tylko odwołać się do powyższych rozważań.

Stąd też na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie wykroczenia polegającego na tym, że w dniu 21.02.2015 roku w K. prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny opisany w pkt 1 wyroku, będąc w stanie po użyciu alkoholu. Zachowaniem tym wyczerpał dyspozycję art. 87 § 1 kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Pojęcie stanu nietrzeźwości, definiowane w ustawie z 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 487), zostało włączone w niezmienionej postaci do obecnego kodeksu karnego. W powołanej ustawie o wychowaniu w trzeźwości zawarto nadto definicję stanu po użyciu alkoholu. Stan ten zachodzi, gdy zawartość alkoholu w organizmie wynosi lub prowadzi do stężenia we krwi od 0,2 promila do 0,5 promila alkoholu albo obecności w wydychanym powietrzu od 0,1 mg/ do 0,25 mg alkoholu w 1 dm³.

Oskarżony niewątpliwie spożywał alkohol i w związku z tym znajdował się w stanie po spożyciu alkoholi. Kierując samochodem osobowym w stanie nietrzeźwości, zrealizował więc znamiona wykroczenia z art. 87§ 1kk.

W ocenie sądu wina oskarżonego została udowodniona, działał on umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W momencie podejmowania przypisanego mu działania przestępnego był on osobą dojrzałą, zdolną do rozpoznania bezprawności swojego czynu.. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę.

Wymierzając karę grzywny w wysokości 500 złotych, Sąd baczyl, aby była ona możliwa do wykonania przez oskarżonego, a jednocześnie dotkliwa na tyle, aby zrealizowała cele represyjne i wychowawcze, wysokość wymierzonej grzywny jest adekwatna do możliwości finansowych obwinionego.

Ponieważ oskarżony dopuścił się wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości, Sąd zobligowany był - na podstawie art. 87 § 3 k.k. - orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju. Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym. W ocenie Sądu pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi na okres 1 roku zapewni realizację wychowawczych i zapobiegawczych celów wskazanego środka karnego, a uwzględnia tak okoliczności łagodzące, jak i obciążające. Okres zatrzymania prawa jazdy został zaliczony na poczet orzeczonego środka, stosownie do treści art. 29 § 4 kw.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk w związku z art. 119 kpow i zasądził od oskarżonego koszty postępowania:

a/ wydatki obejmujące kwotę 1.411,37 złotych tytułem wynagrodzenia biegłych

b/ opłata w wysokości 50 zł – art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. (t.j. Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).